

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 274/2013-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 2. júla 2013 predbežne prerokoval sťažnosť B., s. r. o., K., zastúpeného advokátom JUDr. V. K., Advokátska kancelária, K., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Košice I v konaní vedenom pod sp. zn. 25 C 64/2008 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť B. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 15. mája 2013 doručená sťažnosť B., s. r. o., K. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Košice I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 25 C 64/2008 (ďalej len „napadnuté konanie“).

Z predloženej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ bol účastníkom napadnutého konania v pozícii navrhovateľa o zaplatenie sumy 754,33 € s príslušenstvom. Okresný súd vo veci vydal platobný rozkaz (pod sp. zn. 25 Ro 1302/2007), ktorý však nebolo možné doručiť odporcom do vlastných rúk, preto uznesením z 11. júla 2007 bol platobný rozkaz zrušený. O veci následne rozhodol okresný súd v napadnutom konaní rozsudkom z 3. októbra 2008 tak, že žalobnému návrhu sťažovateľa vyhovel. Sťažovateľ z dôvodu nepresného dátumu zviazaného odporcu v rozsudku doručil okresnému súdu 9. februára 2010 žiadosť o vydanie opravného uznesenia, ktorou žiadal o opravu nesprávne uvedeného dátumu narodenia odporcu.

Sťažovateľ ďalej v sťažnosti uviedol, že 8. februára 2013 podal sťažnosť na prietahy v konaní predsedovi okresného súdu, na ktorú predseda odpovedal listom sp. zn. Spr 15/13 z 5. marca 2013, v ktorom uviedol, že po prešetrení veci zistil, že podanie (návrh na opravu rozsudku) sťažovateľa nebolo založené do predmetného súdneho spisu, ale vzhľadom na skutočnosť, že sťažovateľ k svojej sťažnosti pripojil kópiu tohto podania, okresný súd vydal opravné uznesenie sp. zn. 25 C 64/2008 zo 4. marca 2013, ktorým opravil záhlavie rozsudku. Zároveň za vzniknuté prietahy a postup súdu sa predseda okresného súdu ospravedlnil a ubezpečil sťažovateľa, že prijal opatrenia, aby k podobným nedostatkom nedochádzalo.

Sťažovateľ v sťažnosti namieta, že v súčasnej dobe už právoplatne skončenom napadnutom konaní došlo k zbytočným prietahom. V tejto súvislosti poukazuje na viaceré judikáty ústavného súdu týkajúce sa práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov domnievajúc sa, že v jeho veci nestačí „*len samotné deklarovanie porušenia práva*“, preto v konečnom návrhu – petite svojej sťažnosti okrem vyslovenia základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy žiada priznať aj finančné zadosťučinenie v sume 6 000 € a náhradu trov konania.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jej prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Sťažovateľ svojou sťažnosťou namieta zbytočné prietahy postupom okresného súdu v napadnutom konaní, v dôsledku čoho malo dôjsť k porušeniu jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy.

Ústavný súd považuje v prvom rade za nevyhnutné poukázať na skutočnosť, že sťažovateľ, zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom, k sťažnosti nepripojil žiaden dôkaz o skutočnostiach týkajúcich sa napadnutého konania. Sťažovateľ poukazuje na to, že je univerzálnym sukcesorom pôvodného žalobcu, teda že je aktívne legitimovaný ako účastník napadnutého konania, avšak žiaden dôkaz o tom k sťažnosti nepripojil. Ďalej takisto k sťažnosti nepripojil samotné rozhodnutie, ktorého sa svojím návrhom na opravu rozsudku dožadoval, hoci je nepochybné, že v čase doručenia tejto sťažnosti ústavnému

súdu ju mal k dispozícii, pretože uviedol, že konanie je už právoplatne skončené. Takisto k sťažnosti, ktorou sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, respektíve práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, je nevyhnutné priložiť dôkaz o tom, že sťažovateľ využil právne prostriedky nápravy, na ktoré je sťažovateľ ako účastník konania oprávnený. Ide o základnú náležitosť obdobných sťažností, ktorou má sťažovateľ preukázať, či sú splnené podmienky na konanie pred ústavným súdom.

V tejto súvislosti ústavný súd pripomína, že vzhľadom na skutočnosť, že sťažovateľ je v konaní pred ústavným súdom zastúpený advokátom, ktorý ako kvalifikovaný právny zástupca by mal byť spôsobilý skoncipovať podanie, ktoré by malo byť objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady, je vylúčené, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je advokát povinný vykonávať odborne. Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom. Aj v tomto ohľade naďalej zostáva v platnosti zásada „vigilantibus iura scripta sunt“, t. j. bdelym patrí právo, a to o to zvlášť, ak ide o osoby práva znalé (napr. advokáta).

Na základe uvedeného ústavný súd so zreteľom na kvalifikované právne zastúpenie sťažovateľa dospel k záveru, že sťažnosť sťažovateľa nespĺňa náležitosti predpísané zákonom o ústavnom súde a vykazuje takú mieru nedostatkov sťažnosti, že nie je možné ani posúdiť, či sú splnené podmienky na prerokovanie takejto sťažnosti. Ústavný súd preto pri predbežnom prerokovaní sťažnosť sťažovateľa odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Nad rámec už uvedených dôvodov ústavný súd dodáva, že podľa svojej stabilizovanej judikatúry preto poskytuje ochranu tomuto základnému právu len vtedy, ak bola na ústavnom súde uplatnená v čase, keď namietané porušovanie označeného práva ešte mohlo trvať (napr. I. ÚS 22/01, I. ÚS 77/02, I. ÚS 116/02, IV. ÚS 258/2012). Ak v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu už nemôže dochádzať k namietanému porušovaniu označeného základného práva, ústavný súd sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú

(§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde), pretože konanie o takej sťažnosti už nie je spôsobilé naplniť účel ochrany, ktorý ústavný súd poskytuje vo vzťahu k základnému právu na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (m. m. I. ÚS 6/03). Uvedený právny názor ústavného súdu je akceptovaný aj judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva (pozri Miroslav Mazurek proti Slovenskej republike, rozhodnutie o sťažnosti č. 16970/05 z 3. marca 2009).

Pretože sťažnosť bola odmietnutá ako celok, rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľa v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, a preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. júla 2013